

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317216311
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holič
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2317216311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holič a členiek senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: Finanzpartner, a.s., so sídlom 903 01 811 02 Bratislava, Tallerova 5, IČO: 44 493 282, zastúpený: JUDr. Martin Križan, PhD., advokát so sídlom 821 01 Bratislava, Nevädzová 6F, proti žalovanej: D. E., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom XXX XX F., X. XXX, o zaplatenie 648,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 17Csp/205/2017-122 zo dňa 06.11.2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 648,- eur a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 648,- eur od 09.12.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa voči žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. rozhodol, že žalovanému voči žalobcovi priznáva náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 262 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Vecne argumentoval tým, že s poukazom na čl. V bod 3 zmluvy (Ak však už bola odmena spolupracovníkovi zaplatená, FP je oprávnená započítať si jednostranne takúto odmenu oproti pohľadávke spolupracovníka na odmenu voči FP a v prípade, ak jednostranný zápočet nie je možné uskutočniť, je spolupracovník povinný vrátiť vyplatenú odmenu FP do 14 dní odo dňa, kedy ho FP k vráteniu odmeny vyzvala.) a dôkazy založené na č. I. 61 - 63 spisu súd konštatuje, že žalovaný mal nárok na vyplatenie odmeny vo výške 1872,49 eura, teda v čase, keď žalobcovi vznikol nárok na vrátenie odmeny podľa článku V bod 3 zmluvy, mal žalovaný dostatok finančných prostriedkov na to, aby žalobca vykonal jednostranný zápočet. Žalobca má nárok na vrátenie odmeny vyplatenej spolupracovníkom len v tom prípade, ak nie je zápočet možný, t. j., ak spolupracovník nemá zarobené dostatočne vysoké odmeny na to, aby zápočet mohol byť vykonaný, čo však nie je daný prípad. Na účte žalovaného bolo jednoznačne dostatok finančných prostriedkov na to, aby žalovaný vykonal jednostranný zápočet. Navyše, s poukazom na § 150 CSP, dôkazné bremeno leží na žalobcovi, a teda ak žalovaný spochybnil nárok na vrátenie odmeny tým, že táto odmena bola strhnutá p. I., bolo na žalobcovi, aby súdu preukázal, že táto odmena strhnutá nebola a stále existuje povinnosť žalovaného vrátiť odmenu za zrušenú produktovú zmluvu. Súd poukazuje aj na to, že žalobca počas celého konania nepreukázal, že produktová zmluva uzatvorená s p. P. bola skutočne zrušená výpoveďou zmluvy, hoci ako dôkaz o tejto skutočnosti predložil storno ziskateľských provízií (č. I. 59). Uvedený dôkaz však

súd nemôže považovať za relevantný. Jediným relevantným dôkazom by bolo predloženie samotnej výpovede zmluvy. Ustanovenia ObZ majú (až na výnimky uvedené v § 263 ObZ) dispozitívny charakter, teda strany si môžu dohodnúť svoje práva a povinnosti odchyľne od zákona, avšak to, na čom sa dohodnú v zmluve, sú povinné dodržiavať (pacta sunt servanda). Preto súd nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že žalobca má právo buď vykonať jednostranný zápočet, alebo žiadať vrátenie odmeny od spolupracovníka, nakoľko článok V bod 3 zmluvy hovorí jednoznačne: „FP je oprávnená započítať si jednostranne takúto odmenu oproti pohľadávke spolupracovníka na odmenu voči FP a v prípade, ak jednostranný zápočet nie je možné uskutočniť, je spolupracovník povinný vrátiť vyplatenú odmenu FP“. Žiadať vrátenie odmeny od žalovaného mohol žalobca len vtedy, ak jednostranný zápočet nebol možný. V konaní vyšlo jednoznačne najavo, že jednostranný zápočet možný bol, nakoľko odmena, ktorú mal žalobca vyplatiť žalovanému (1872,49 eura) bola vyššia, ako odmena, ktorú mal žalovaný vrátiť (648,- eur). Nie je súdu jasné, prečo žalobca nevykonal zápočet podľa čl. V bod 3 zmluvy. Navyše bolo preukázané, že GF odmenu, ktorú bol povinný žalovaný vrátiť, započítal na odmenu p. I.. Teda žalobca si prostredníctvom GF uplatnil právo na vrátenie odmeny duplicitne. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, nakoľko žalobca pochybil pri uplatnení práva na vrátenie odmeny za zrušenú produktovú zmluvu, čím porušil zmluvné dojednanie podľa čl. V bod 3 Zmluvy o spolupráci. Keďže súd nepriznal žalobcovi právo na zaplatenie istiny, nemohol mu priznať ani právo na úroky z omeškania (príslušenstvo nasleduje osud svojej pohľadávky). O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t. j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Keďže žalovaný bol plne úspešný, pretože súd zamietol žalobu v plnom rozsahu, vznikol mu nárok na náhradu trov konania v plnej výške voči neúspešnej strane - žalobcovi. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, pričom navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť, alebo ho zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa odvolateľa rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo predstavuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku, rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na dôkazoch, predloženom žalovanou, ktorý je absolútne nedôveryhodný, pričom súd úplne odignoroval dôkazy predložené žalobcom. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo predstavuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku resp. existujú pochybnosti o tom, či súd prvej inštancie vôbec dôkazy predložené žalobcom vykonal, čo by zakladalo odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku. Žalobca považuje právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie za svojvoľné, ignorujúce skutočný obsah právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou a naopak, súd prvej inštancie dotvára právny vzťah nad rámec toho, čo medzi žalobcom a žalovanou skutočne bolo dohodnuté. Súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s dôkazmi, ktoré žalobca predložil na preukázanie dôvodu a výšky uplatňovaného nároku. Naopak, absolútne nekriticky vyhodnotil dôkazy predložené žalovanou a vyvodil z nich závery, ktoré nezodpovedajú realite.

4. Ide o spor vzniknutý v súvislosti s finančným sprostredkovaním, vykonávaným podľa zákona č. 186/2009 Z.z. Žalobca je samostatný finančný agent, registrovaný v Národnej banke Slovenska, Žalovaná je (bola) podriadeným finančným agentom, ktorá patrila do personálnej siete vytvorenej spoločnosťou GoldFinance a.s. (Ing. A., na ktorú rozsudok často odkazuje, zastáva funkciu štatutárneho orgánu tejto spoločnosti). Tieto tri subjekty uzatvorili Zmluvu o spolupráci. Ekonomická podstata právneho vzťahu medzi týmito tromi subjektmi spočívala v tom, že Žalobca (ako samostatný finančný agent, vykonávajúci finančné sprostredkovanie prostredníctvom siete podriadených finančných agentov) využije už vybudovanú personálnu sieť spoločnosti GoldFinance a.s. (ktorá na druhej strane nemala až do takej miery vybudované kontakty s príslušnými poisťovňami aké má Žalobca) s tým, že pokiaľ podriadený finančný agent zaradený do siete spoločnosti GoldFinance a.s. (v tomto prípade Žalovaná) zabezpečí (sprostredkuje) uzatvorenie tzv. produktovej zmluvy (rozumej niektorú z rôznych druhov poisťovacích zmlúv - životné poistenie, neživotné poistenie apod.) s niektorým so zmluvných partnerov Žalobcu, provízia vyplatená z takto uzatvorenej zmluvy bude rozdelená medzi Žalobcu, Žalovanú a spoločnosť GoldFinance a.s.. Ing. I. (zaradená do personálnej siete spoločnosti GoldFinance a.s., na ktorú Žalovaná, a napokon aj súd prvej inštancie často poukazuje) nie je a nikdy nebola účastníkom tohto právneho vzťahu, nebola zmluvnou stranou zmluvy o spolupráci. Nie je a nebola nositeľom nijakého

hmotného práva či povinnosti. Žalovaná ako podriadený finančný agent sprostredkovala uzatvorenie poisťnej zmluvy medzi spoločnosťou Wustenrot (s ktorou má Žalobca uzatvorenú osobitnú zmluvu) a pani D. P. (ktorá je konečným „príjemcom“ finančnej služby). Wustenrot za sprostredkovanie tejto zmluvy vyplatil províziu, ktorá bola prerozdelená medzi Žalobcu, Žalovanú a spoločnosť GoldFinance. Poisťná zmluva medzi Wustenrot a D. P. predčasne zanikla, čoho dôsledkom je povinnosť vrátiť vyplatenú odmenu resp. jej časť vo výške 1.344,- EUR, pričom táto suma zahŕňa aj sumu, vyplatenú Žalovanej (ostávajúca suma je suma, ktorá bola vyplatená Žalobcovi a spoločnosti GoldFinance a.s.). Predmetom sporu je časť provízie vyplatená Žalovanej vo výške 648,- EUR. Pre úplnosť je dôležité upozorniť, že po sprostredkovaní konkrétnej poisťnej zmluvy je konkrétny poisťný vzťah ďalej už len vecou medzi konkrétnou poisťovňou a konkrétnym poisteným/poisťníkom. Žalobca ako podriadený finančný agent neviduje následnú zmluvnú dokumentáciu medzi týmito subjektmi, jeho úloha bola „zavŕšená“ sprostredkovaním uzatvorenia poisťnej zmluvy (toto je dôležité najmä z hľadiska bodu 22 posledná veta rozsudku).

5. Dôkazy, na ktoré sa súd prvej inštancie odvoláva, nepredložil žalobca, boli predložené žalovanou a na prístup súdu prvej inštancie k tomuto dôkazu (obzvlášť k dôkazu, ktorý žalovaná označuje ako „tabuľku storno provízií“) možno najlepšie ilustrovať absolútne rozdielny prístup súdu k dôkazom, ktoré predložili jednotlivé strany. Súd si absolútne nekriticky osvojil tvrdenie žalovanej, že a) ide o listinu vypracovanú Ing. A. b) rukou písané údaje boli napísané Ing. A. c) údaje v ňom sú presné a dôveryhodné. Už po letmom pohľade na uvedený dôkaz je ale zjavné, že takúto „tabuľku provízií“ mohol vypracovať ktokoľvek, kedykoľvek, a za hocakým účelom. Jeho dôkazná hodnota je mimoriadne slabá, až nijaká. Z ničoho nevyplýva, že listinu vypracovala Ing. A. a že údaje v ňom sú presné. Navyiac, uvedená tabuľka môže mať charakter pracovného (nezáväzného) podkladu, a údaje v nej môžu mať predbežný, nezáväzný charakter. Súd však na základe tohto dôkazu vyvodzuje závery, ktoré majú pre toto konanie absolútne zásadný charakter a ignoruje pritom dôkazy, predložené Žalobcom. Vo vzťahu k dôkazu predloženého žalobcom (zostava P000-75, vypracovaná úsekom informačných technológií poisťovne Wustenrot dňa 7.6.2016) pritom súd konštatuje „Súd poukazuje aj na to, že žalobca počas celého konania nepreukázal, že produktová zmluva uzatvorená s p. P. bola skutočne zrušená výpoveďou zmluvy, hoci ako dôkaz o tejto skutočnosti predložil storno ziskateľských provízií (č. I. 59). Uvedený dôkaz však súd nemôže považovať za relevantný. Jediným relevantným dôkazom by bolo predloženie samotnej výpovede zmluvy.“ Čiže na vyslovenie záveru o tom, že Žalovaná mala nárok na províziu vo výške 1.872,49 EUR, že cit. „sumu 1080,- eur (432 + 648), p. A. (GF) stiahla z provízií p. I. (priamej nadriadenej žalovaného), ktorú ale pravdepodobne neodviedla žalobcovi“ (všetko bod 21 rozsudku) absolútne stačí pochybná a nikým nepodpísaná tabuľka, autorom ktorej môže byť ktokoľvek, no výpis z informačného systému spoločnosti Wustenrot, subjektu regulovaného Národnou bankou Slovenska (tým je mimochodom aj Žalobca), súd nepovažuje za relevantný.

Súd prvej inštancie však zachádza ďalej a na základe takéhoto dokumentu vyslovuje ničím nepodložené domnienky (Ing. A. stiahla z provízií Ing. I., ktorú ale pravdepodobne neodviedla žalobcovi). Toto je zásadné pochybenie súdu prvej inštancie, pričom v bode 22 neskôr tvrdí, cit. „súd konštatuje, že žalovaný mal nárok na vyplatenie odmeny vo výške 1872,49 eura, teda v čase, keď žalobcovi vznikol nárok na vrátenie odmeny podľa článku V bod 3 zmluvy, mal žalovaný dostatok finančných prostriedkov na to, aby žalobca vykonal jednostranný zápočet. Žalobca má nárok na vrátenie odmeny vyplatené spolupracovníkom len v tom prípade, ak nie je zápočet možný, t. j., ak spolupracovník nemá zarobené dostatočne vysoké odmeny na to, aby zápočet mohol byť vykonaný, čo však nie je daný prípad. Na účte žalovaného bolo jednoznačne dostatok finančných prostriedkov na to, aby žalovaný vykonal jednostranný zápočet.“ Súd si v odôvodnení rozhodnutia vnútorne odporuje - najprv za osobu oprávnenú vykonať zápočet označuje (nesprávne) Ing. A. (bod 21), potom (už správne) Žalobcu (22). Tvrdenie súdu v bode 21, že Ing. A. mala z tejto provízie strhnúť storno žalovaného (podľa čl. V bod 3 zmluvy) je však jednoducho nesprávne. Spoločnosť GoldFinance a.s. (a už vôbec nie Ing. A. ako fyzická osoba) takéto právo podľa čl. V bod 3 vôbec nemala a pre Žalobcu je nepochopiteľné, na základe čoho súd dospel k takémuto tvrdeniu; je isté, že čl. V bod 3 to byť nemohol. Aj v tomto prípade súdu prvej inštancie postačilo na vyslovenie záveru o tom, že žalovaná mala nárok na vyplatenie odmeny vo výške 1872,49 EUR a teda že mala dostatok prostriedkov na „jednostranný zápočet“ tabuľka, ktorú mohol vypracovať ktokoľvek. Z tejto tabuľky nevyplýva vôbec nič - ani právny dôvod odmeny vo výške 1.872,49 EUR a ani jej splatnosť. Súdu prvej inštancie to však vôbec nebráni vysloveniu záveru (pozri bod 23, posledný riadok na strane 8), „V konaní vyšlo jednoznačne najavo, že jednostranný zápočet možný bol.“ Žalobca považuje za zarážajúce, že súd dokáže na základe tak nedôveryhodného dôkazu, aký predložila Žalovaná, vysloviť záver, ktorý označuje prívlastkom „jednoznačný“.

6. Žalovaná vôbec nijako nepreukázala, že skutočne má nárok na vyplatenie takejto odmeny, nijako nedokázala z akej činnosti -z akých (ňou sprostredkovaných) zmlúv jej takáto odmena patrí, ani voči komu má tento nárok. Súd súčasne v bode 23 konštatuje, cit. „Navyše bolo preukázané, že GF odmenu, ktorú bol povinný žalovaný vrátiť, započítal na odmenu p. I.. Teda žalobca si prostredníctvom GF uplatnil právo na vrátenie odmeny duplicitne.“ Skutočne stačí súdu prvej inštancie na vyslovenie takýchto „jednoznačných“ záverov predloženie tabuľky, akú predložila Žalovaná??? Žalobca pritom predložil súdu prvej inštancie písomné vyhlásenie Ing. A., no týmto skutočnostiam súd nevenoval vôbec nijakú pozornosť. To sa napokon vzťahuje k všetkým ostatným dôkazom, ktoré predložil Žalobca, najmä k províznym listinám, k výpisom z účtu, k výpisu z informačného systému spoločnosti Wustenrot. Tieto dôkazy súd absolútne odignoroval a nijako sa s nimi nevysporiadal. Ing. I. nie je stranou tohto sporu a nie je ani osobou oprávnenou vykonávať činnosť podriadeného finančného agenta. Zmluvu medzi spoločnosťou Wustenrot a pani P. sprostredkovala Žalovaná a preto len Žalovaná je povinná vrátiť jej vyplatenú províziu. Žalobca preukázal províznymi listinami a výpismi z účtu, že Žalovanej bola za uvedenú činnosť odmena skutočne vyplatená. V tomto ohľade preto neexistujú nijaké pochybnosti o tom, Žalobcovi (a len žalobcovi, určite nie Ing. A., na ktorú súd prvej inštancie tak intenzívne odkazuje) patrí právo na vrátenie odmeny, ktorá bola vyplatená Žalovanej. Záverom možno zjednodušene konštatovať, že zatiaľ čo na vyslovenie „jednoznačných“ záverov stačí na strane žalovanej obyčajná „excelovská“ tabuľka, tak tvrdenia a dôkazy predložené žalobcom sú odignorované.

7. Za absolútne nesprávnu považuje Žalobca interpretáciu čl. V bod 3 a bod 4 Zmluvy o spolupráci. Žalobca ako právny dôvod povinnosti vrátiť vyplatenú odmenu označil obe uvedené ustanovenia, nakoľko obe sú aplikovateľné na tento skutkový stav. Súd prvej inštancie však svoje rozhodnutie založil na čl. V bod 3 a na téze, že Žalobca, pokiaľ je započítanie možné, je povinný vykonať jednostranné započítanie a keďže v tomto konaní bolo „jednoznačne“ preukázané, že žalovaná mala na svojom „účte“ dostatok prostriedkov, z ktorých mohlo byť „strhnuté“(rozumej mohol byť vykonaný zápočet), tak Žalobca pochybil a postupoval nesprávne. Tento záver súdu však nemá oporu v nijakej známej interpretačnej metóde. Predovšetkým z čl. V bod 3 výslovne vyplýva, že jednostranné započítanie je právom („FP je oprávnená započítať“) a nie povinnosťou. Takémuto záveru bráni jazykový výklad tohto zmluvného pravidla. Ďalšiu časť vety „.....a v prípade, ak jednostranný zápočet nie je možné uskutočniť, je Spolupracovník povinný vrátiť .....“ je potrebné vykladať tak, že pokiaľ Žalobca svoje právo započítať pohľadávky nevyužije (započítanie môže ale i nemusí urobiť) a/alebo započítanie nie je (objektívne) možné, tak v takom prípade vzniká povinnosť vrátiť odmenu. Navyiac, podľa čl. V. bod 4. Zmluvy je spolupracovník povinný vrátiť Odmenu FP i v prípade, ak na základe príslušnej zmluvy uzavretej medzi FP a Zmluvným partnerom bola FP povinná vrátiť Zmluvnému partnerovi svoju odmenu podľa takejto zmluvy uzavretej so Zmluvným partnerom. Týmto dôvodom sa súd nijako nezaoberal. Žalovaný na tento dôvod poukazoval a (aj) za týmto účelom predložil zostavu P000-75, vypracovanú úsekom informačných technológií poisťovne Wustenrot, z ktorej vyplýva, že Žalobca má voči poisťovni Wustenrot záväzok (dlh) vo výške 1.344,-EUR z dôvodu „St ZP“, čiže „storno operácia“. Je nesprávna predstava súdu, že v tomto odvetví podnikania si zmluvné strany zasielajú v takýchto prípadoch osobitné výzvy na vrátenie vyplatených provízií. Zmluvné strany (poisťovne a finanční sprostredkovatelia) sa v celom rozsahu spoliehajú a plnia na základe údajov, pochádzajúcich zautomatizovaných informačných systémov. Je nepopierateľný fakt, že Žalobca bol povinný vrátiť Wustenrotu sumu 1.344,-EUR z titulu „storna“ zmluvy č. 1200474804. Žalobca nemá dôvod neveriť spoločnosti Wustenrot, že táto zmluva skutočne zanikla. V dôsledku „storna“ poistnej zmluvy vznikol medzi žalobcom a žalovanou osobitný právny vzťah, obsahom ktorého je povinnosť vrátiť odmenu, ktorá žalovanej preukázateľne vyplatená bola. Spoločnosť GoldFinance a.s. ani pani I. ani nijaká iná osoba nie je účastníkom tohto konkrétneho vzťahu. Ak sa žalovaná domnieva, že ktokoľvek (t.j. spoločnosť GoldFinance a.s. alebo Ing. A. alebo akákoľvek iná osoba) neoprávnené zadržíava jej odmenu, alebo že jej bola konaním inej osoby spôsobená škoda alebo sa iná osoba na jej úkor bezdôvodne obohatila, nech si tento nárok uplatňuje v osobitnom konaní (a nech tento nárok riadne preukáže). To však nie je vecou žalobcu a tohto konania.

8. Vo vyjadrení žalobcu k vyjadreniu žalovanej žalobca poukázal na to, že tvrdenie Žalovanej ohľadom F. I. je, a Žalobca na to poukazuje neustále, právne irelevantné. Predmetom sporu je konkrétny právny vzťah, účastníkom ktorého F. I. nie je a nikdy ani nebola. Interný predpis spoločnosti GoldFinance, a.s. nie je normou, ktorá by mohla mať za následok zmenu právneho vzťahu, založeného zmluvou uzatvorenou medzi Žalobcom, Žalovanou a spoločnosťou GoldFinance, a.s. Spôsob, akým GoldFinance, a.s. vytvoril a neskôr viedol svoju obchodnú štruktúru, je z pohľadu Žalobcu a jeho uplatňovaného nároku nedôležité.

Predmetom sporu nie je či pani I. bola alebo nebola začlenená v štruktúre GoldFinance, a.s., ale to, že Žalovaná nevrátila províziu z poistnej zmluvy, ktorej uzatvorenie sprostredkovala Žalovaná a ktorá podľa potvrdenia spoločnosti Wustenrot zanikla. Žalobca zotrváva na stanovisku, že ak jeho zmluvný partner (v tomto prípade Wustenrot) voči nemu uplatní tzv. "storno", robí tak z dôvodu, že vo veci došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá zmluvnému partner právo takéto storno uplatňovať.

9. Žalovaná odvolanie nepodala, k odvolaniu žalobcu zaslala písomné vyjadrenie, v ktorom navrhuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Súhlasí s objasnením ekonomickej podstaty právneho vzťahu medzi subjektmi v tzv. trojstrannej zmluve až na poslednú vetu tretieho odseku, kde žalobca na konci vety uvádza, že provízia vyplatená z takto uzatvorenej zmluvy bude rozdelená medzi Žalobcu, Žalovanú a spoločnosť GoldFinance, a.s.. V ďalšom odseku poukazuje, že p. I. nie je a nikdy nebola účastníkom tohto právneho vzťahu. Pravdou však je, že spoločnosť GoldFinance, a.s. vo svojom internom predpise vymenovala p. F. I. Regionálnou riaditeľkou pobočky Galanta, prináležala jej medziprovízia od každého agenta spadajúceho pod jej región, teda aj od I., p. I. disponuje presne takou istou trojstrannou zmluvou ako Žalovaná, taktiež podpísanou 6.5.2015. Preto aj pri spornej zmluve to bolo tak, že spoločnosť Wustenrot poisťovňa, a.s. vyplatila províziu za uzatvorenú zmluvu spoločnosti Finanzpartner, a.s. (1344,-eur), tá poslala dohodnutú časť provízie spoločnosti GoldFinance, a.s. , ktorá si tiež ponechala určité percento a zvyšok rozdelila medzi p. F. I. regionálnu riaditeľku pobočky Galanta (432,- eur) a Žalovanú (648,- eur). Žalobca od p. I. storno medziprovíziu nevymáha. Tvrdenie Žalobcu, že je nesprávna predstava súdu, vraj si v tomto odvetví podnikania zmluvné strany plne dôverujú, že Žalobca nemá dôvod neveriť poisťovni a nemá si ako overiť či naozaj niektorú zo zmlúv klient vypovedal a že spoločnosť Wustenrot, a.s. nemá právnu povinnosť preukazovať Žalobcovi zrušenie zmluvy, nie je založená na pravde. Poisťovňa upozorňuje poisteného, zároveň aj Samostatného finančného agenta (Žalobcu), ten svojich podriadených agentov, ktorí sprostredkovali zmluvy, na ich neplatenie. V prípade, že nepríde k uhradeniu dlžnej sumy, poisťovňa pristúpi na mimosúdne vymáhanie a neskôr dôjde k exekúcii. Žalobca spochybňuje fakt, že tabuľka, vytvorená spoločnosťou GoldFinance, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou Zápisnice z porady zo dňa 11.7.2016 o 13:00 hod., je vytvorená podľa relevantných provízií za sprostredkované poistné zmluvy reálnych klientov a storno provízií Žalovanej a jej priamej nadriadenej F. I.. V Zápisnici je uvedené, že kým p. I. a p. E. nepreukáže kladnú sumu (akože spoločný dlh p. I. a p. E. -7025,30 eur), bude zadržaná provízia Žalovanej, aj p. I.. Ing. A., ako jediný štatutárny zástupca spoločnosti GoldFinance, a.s. pritom nezákonne spočítala provízie za sprostredkované zmluvy I. a p. I.. Keby tak neurobila, Žalovaná by mala nárok na provízie vo výške 1872,49 eur, z tejto sumy by jej mohla byť odpočítaná čiastka 648,-eur, čo však Ing. A. neurobila, lebo storno provízie 648,-eur (Žalovaná) plus 432,- eur (I.) nezákonne odpočítala z provízie p. I. (mail p. I. zo dňa 17.8.2016, súčasťou je tabuľka provízií). Do dnešného dňa spomínané provízie za produktové zmluvy Žalovanej vyplatené neboli. Žalovaná niekoľkokrát poukazuje na to, že žiadnou províziou listinou, ani výpismi z účtu zo strany Žalobcu nedisponuje. Všetky náležitosti ohľadom produktových zmlúv a celkovej činnosti Žalovanej ako podriadeného finančného agenta spravovala spoločnosť GoldFinance, a.s.. Žalobca poukazuje na to, že GoldFinance, a.s. vyplatil Wustenrot poisťovni, a.s. províziu za zrušenú zmluvu vo výške 648,- eur. Neuvádza však, že by vyplatil aj sumu 432,-eur za stornovanú medziprovíziu p. I., ani sumy, ktoré si prerozdělil Finanzpartner, a.s., či GoldFinance, a.s.. To znamená, že Finanzpartner, a.s. a ani GoldFinance, a.s. nie sú dlžní poisťovni Wustenrot províziu Žalovanej za zrušenú zmluvu a vymáhanie ďalšej čiastky 648,-eur je duplicitné. Žalovaná ďalej poukazuje na fakt, že od nej tri rôzne spoločnosti vymáhali tri rôzne sumy za jednu zmluvu p. P., (bod 4 Rozsudku Okresného súdu v Galante sp.zn. 17/Csp/205/2017), teda Žalovaná nevedela, ktorú sumu a ktorej spoločnosti má zaplatiť napriek tomu, že províziu za sprostredkovanú zmluvu mala vyplatenú z účtu spoločnosti GoldFinance, a.s., tá však sumu 1080,-eur (432,-eur + 648,-eur) odpočítala z provízií p. I.. Žalovaná nikdy neprišla do styku s Finanzpartner, a.s. a ani provízie jej nevyplácal Finanzpartner, a.s. zo svojho účtu.(bod 8 Rozsudku Okresného súdu v Galante sp.zn. 17/Csp/205/2017).

10. V ďalšom vyjadrení žalovaná poukázala na to, že P. I. prináležala z každej poistnej zmluvy uzatvorenej Žalovanou tzv. medziprovízia z titulu riaditeľky galantskej agentúry, ktorou ju vymenovala Ing. A., jediný štatutárny zástupca spoločnosti GoldFinance, a.s., zároveň p. I. medziprovízie zo zmlúv vyplácala na účet. Z provízií F. I. strhla Ing. A. sumu 1080,- eur (648,- eur plus 432,-eur = medziprovízia, ktorá bola vyplatená F. I. za poistnú zmluvu P.). Od p. I. medziprovíziu nevymáha ani spoločnosť Finanzpartner, a.s. a ani GoldFinance, a.s.. Žalobca tvrdením, že p. I. a ani Ing. A. nie sú stranami tohto sporu a že interný predpis spoločnosti GoldFinance, a.s. nie je relevantný, spochybňuje vážnosť

interných predpisov, ktoré sú viac ako zákon. Žalovaná si je plne vedomá práv a povinností vyplývajúcich z akéhokoľvek právneho, či obchodného vzťahu, práve preto potvrdzuje, že sumu 648,- eur dostala za sprostredkovanie poisťnej zmluvy, no vrátiť ju môže len spoločnosti, ktorá jej uvedenú sumu vyplatila na účet, t.j. GoldFinance, a.s. a nikomu inému, teda ani spoločnosti Finanzpartner, a.s.. GoldFinance, a.s. si ju nevyháňa z dôvodu, že mala možnosť si ju strhnúť z nasledujúcej produkcie, na ktorú v tom čase mala Žalovaná nárok a bola vyššia než sporná suma, ktorú zároveň strhla z produkcie p. I.. Podľa slov právneho zástupcu JUDr. A. spoločnosť GoldFinance, a.s. vrátila spoločnosti Wüstenrot poisťovňa sumu 648,-eur za poisťnú zmluvu P., čím je dlh Žalovanej voči poisťovni splatený a bolo by duplicitné ju znova vyplácať poisťovni.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je možné priznať úplný úspech, keďže v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie nemožno napadnutý rozsudok považovať za vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho zmenu v zmysle § 388 CSP.

12. Vzhľadom na to, že odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania a dôvodom pre zmenu napadnutého rozsudku je len právne posúdenie preukázania nároku uplatneného žalobou, odvolací súd nepovažoval za potrebné a účelné na prejednanie odvolania nariaďovať pojednávanie, keď si to nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 CSP).

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu v celom rozsahu zamietol, a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom.

14. Odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, z ktorých vyplýva, že žalovaná ako podriadený finančný agent sprostredkovala uzatvorenie poisťnej zmluvy medzi spoločnosťou Wüstenrot (s ktorou má žalobca uzatvorenú osobitnú zmluvu) a pani D. P. (ktorá je konečným „príjemcom“ finančnej služby). Wüstenrot za sprostredkovanie tejto zmluvy vyplatil províziu, ktorá bola prerozdelená medzi žalobcu, žalovanú a spoločnosť GoldFinance, žalovanej bola vyplatená provízia vo výške 648,- eur. Poisťná zmluva medzi Wüstenrot a D. P. predčasne zanikla, čoho dôsledkom je povinnosť vrátiť vyplatenú odmenu resp. jej časť vo výške 1.344,- EUR, pričom táto suma zahŕňa aj sumu vyplatenú žalovanej (ostávajúca suma je suma, ktorá bola vyplatená žalobcovi a spoločnosti GoldFinance a.s.). Predmetom sporu je časť provízie vyplatená žalovanej vo výške 648,- EUR.

15. Základnou spornou otázkou bolo, či žalobcovi vznikol nárok voči žalovanej na vrátenie provízie vo výške 648,- eur, keď žalovaná v konečnom dôsledku nenamietala, že jej vznikla povinnosť vrátiť túto províziu, namietala však aktívnu legitímáciu žalobcu, keď poukazovala na vzťah so spoločnosťou Goldfinance, a.s., ako aj na to, že uplatňovaná časť provízie už bola strhnutá z inej provízie.

16. Podľa čl. V. bod 3. Zmluvy „Zmluvné strany sa ďalej dohodli, že v prípade, ak Klient, ktorého vyhľadal Spolupracovník a ktorý na základe následnej činnosti FP uzavrel Produktovú zmluvu so Zmluvným partnerom, zrušil Produktovú zmluvu, ktorú uzatvoril so Zmluvným partnerom alebo si Klient neplní svoje záväzky vyplývajúce z Produktovej zmluvy alebo Klient zmenil Produktovú zmluvu a na základe takejto zmeny bolo určené nižšie plnenie Klienta voči Zmluvnému partnerovi, Spolupracovníkovi sa zníži alebo

zaniká nárok na Odmenu. Ak však už bola Odmena Spolupracovníkovi vyplatená, FP je oprávnená započítať si jednostranne takúto Odmenu proti pohľadávke Spolupracovníka na Odmenu voči FP a v prípade, ak jednostranný zápočet nie je možné uskutočniť, je Spolupracovník povinný vrátiť vyplatenú odmenu FP do 14 dní odo dňa, kedy ho FP k vráteniu Odmeny vyzvala."

17. Podľa čl. V. bod 4. Zmluvy „Spolupracovník je povinný vrátiť Odmenu FP i v prípade, ak na základe príslušnej zmluvy uzavretej medzi FP a Zmluvným partnerom bolo FP povinná vrátiť Zmluvnému partnerovi svoju odmenu podľa takejto zmluvy uzavretej so Zmluvným partnerom, viažucu sa k činnosti Spolupracovníka, za ktorú by mal Spolupracovníkovi vzniknúť alebo vznikol nárok na Odmenu podľa tejto Zmluvy, pričom túto skutočnosť FP preukáže Spolupracovníkovi na žiadosť GF.“

18. Súd prvej inštancie dospel k právnenému záveru o nedôvodnosti žalobou uplatneného nároku na základe takej interpretácie čl. V bod 3 zmluvy, podľa ktorej žalobca bol povinný vykonať jednostranný zápočet provízie a nakoľko ho nevykonal, nevzniklo mu právo žiadať od žalovanej vrátenie provízie.

19. Odvolací súd zhodne so žalobcom považuje takúto interpretáciu súdom prvej inštancie za nesprávnu. Žalobca ako právny dôvod povinnosti vrátiť vyplatenú odmenu označil obe uvedené ustanovenia, nakoľko obe sú aplikovateľné na tento skutkový stav. Súd prvej inštancie však svoje rozhodnutie založil na čl. V bod 3 a na téze, že žalobca, pokiaľ je započítanie možné, je povinný vykonať jednostranné započítanie a keďže v tomto konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaná mala na svojom účte dostatok prostriedkov, z ktorých mohlo byť strhnuté (rozumej mohol byť vykonaný zápočet), tak žalobca pochybil a postupoval nesprávne. Odvolateľ dôvodne poukázal na to, že z čl. V bod 3 výslovne vyplýva, že jednostranné započítanie je právom („FP je oprávnená započítať“) a nie povinnosťou. Takémuto záveru bráni jazykový výklad tohto zmluvného pravidla. Ďalšiu časť vety „....a v prípade, ak jednostranný zápočet nie je možné uskutočniť, je Spolupracovník povinný vrátiť ....“ je potrebné vykladať tak, že pokiaľ žalobca svoje právo započítať pohľadávky nevyužije (započítanie môže ale i nemusí urobiť) a/alebo započítanie nie je (objektívne) možné, tak v takom prípade vzniká povinnosť vrátiť odmenu. Navyiac, podľa čl. V. bod 4. Zmluvy je spolupracovník povinný vrátiť odmenu FP i v prípade, ak na základe príslušnej zmluvy uzavretej medzi FP a Zmluvným partnerom bola FP povinná vrátiť Zmluvnému partnerovi svoju odmenu podľa takejto zmluvy uzavretej so Zmluvným partnerom.

20. Z článku V bod 3 a 4 tak jednoznačne vyplýva aktívna vecná legitímácia žalobcu a pasívna vecná legitímácia žalovanej založená Zmluvou o spolupráci zo dňa 06.05.2015, ako aj to, že skutočnosť, že žalobca pri realizácii práva na vrátenie odmeny (provízie) nevykonal jednostranné započítanie v zmysle článku V bod 3, nemá za následok zánik práva na vrátenie odmeny (provízie), tak ako to nesprávne konštatoval súd prvej inštancie. Nie je teda nijako rozhodujúce, či žalovaná mala alebo nemala prostriedky umožňujúce vykonať jednostranné započítanie, a keďže žalobca nevyužil možnosť jednostranného započítania (je bez právneho významu, z akého dôvodu), zostal mu zachovaný nárok na vrátenie odmeny (provízie), čo jednoznačne vyplýva aj z článku V bod 4 zmluvy.

21. Žalobca predložením zostavy P000-75, vypracovanej úsekom informačných technológií poisťovne Wustenrot, preukázal, že žalobca má voči poisťovni Wustenrot záväzok (dlh) vo výške 1.344,-EUR z dôvodu „St ZP“, čiže „storno operácia“. Odvolací súd nepovažuje za náležitý postup súdu prvej inštancie, ktorý spochybnil a považoval za nepreukázanú povinnosť žalobcu plniť poisťovni Wustenrot z dôvodu zániku (storna) poisťnej zmluvy. Ani samotná žalovaná nesporeovala skutočnosť zániku poisťnej zmluvy klientky P. a z toho vyplývajúcu povinnosť vrátiť vyplatenú odmenu (províziu). Žalobca v tejto súvislosti dôvodne poukázal na to, že zmluvné strany (poisťovne a finanční sprostredkovatelia) sa v celom rozsahu spoliehajú a plnia na základe údajov, pochádzajúcich zautomatizovaných informačných systémov. V dôsledku „storna“ poisťnej zmluvy vznikol medzi žalobcom a žalovanou osobitný právny vzťah, obsahom ktorého je povinnosť vrátiť odmenu, ktorá žalovanej preukázateľne vyplatená bola.

22. Pokiaľ žalovaná v rámci svojej procesnej obrany poukazovala na svoj vzťah k spoločnosti Goldfinance a.s. a pani I., žalobca dôvodne argumentuje, že tieto osoby nie sú priamym a bezprostredným účastníkom tohto konkrétneho vzťahu. Preto ak sa žalovaná domnieva, že ktokoľvek (t.j. spoločnosť Goldfinance a.s. alebo Ing. A. alebo akákoľvek iná osoba) neoprávnene zadržáva jej odmenu, alebo že jej bola konaním inej osoby spôsobená škoda alebo sa iná osoba na jej úkor bezdôvodne obohatila, má možnosť si takýto prípadný nárok uplatniť v osobitnom konaní.

23. Nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie spočíva aj vo vyhodnotení dôkazov predložených zo strany žalovanej, keď súd na ich základe považoval procesnú obranu žalovanej za úspešnú a na ťarchu žalobcu konštatoval neunesenie jeho dôkazného bremena. V skutočnosti to však bolo presne naopak, keď žalobca uniesol bremeno tvrdenia a aj dôkazné bremeno, predložil všetky dôkazy potrebné na preukázanie uplatneného nároku (žalovanej bola vyplatená provízia a následne jej z dôvodu zániku poistnej zmluvy klientky P. vznikla povinnosť províziu vrátiť) a žalovaná v rámci procesnej obrany predložila dôkazy (najmä tabuľka storno provízií), ktorých výpovedná sila je podľa odvolacieho súdu nedostatočná. Odvolateľ dôvodne namieťa, že súd prvej inštancie si absolútne nekriticky osvojil tvrdenie žalovanej, že ide o listinu vypracovanú Ing. A., že rukou písané údaje boli napísané Ing. A., že údaje v ňom sú presné a dôveryhodné. Takúto „tabuľku provízií“ však mohol vypracovať ktokoľvek, kedykoľvek, a za hocakým účelom, jej dôkazná hodnota je preto nedostatočná. Z ničoho nevyplýva, že listinu vypracovala Ing. A. a že údaje v nej sú presné, uvedená tabuľka môže mať charakter pracovného (nezáväzného) podkladu, a údaje v nej môžu mať predbežný, nezáväzný charakter.

24. Je preto potrebné konštatovať, že žalovaná dostatočne nepreukázala, že skutočne má nárok na vyplatenie takej odmeny, ako tvrdí, nijako nedokázala z akej činnosti - z akých (ňou sprostredkovaných) zmlúv jej takáto odmena patrí, ani voči komu má tento nárok. Rovnako žalovaná nepreukázala, že jej povinnosť vrátiť odmenu zanikla na základe toho, že spoločnosť Goldfinance a.s. odmenu, ktorú bola povinná žalovaná vrátiť, započítala na odmenu p. I. a žalobca si tak prostredníctvom GF uplatnil právo na vrátenie odmeny duplicitne. Odvolateľ v tejto súvislosti dôvodne poukázal na to, že Ing. I. nie je stranou tohto sporu a nie je ani osobou oprávnenou vykonávať činnosť podriadeného finančného agenta. Zmluvu medzi spoločnosťou Wustenrot a pani P. sprostredkovala žalovaná a preto len žalovaná je povinná vrátiť jej vyplatenú províziu. Žalobca preukázal províznymi listinami a výpismi z účtu, že žalovanej bola za uvedenú činnosť odmena skutočne vyplatená. V tomto ohľade preto neexistujú nijaké pochybnosti o tom, žalobcovi a nie spoločnosti Goldfinance a.s. patrí právo na vrátenie odmeny, ktorá bola vyplatená žalovanej.

25. Podľa odvolacieho súdu je preto dôvodné, aby bola žalovaná zaviazaná na zaplatenie sumy 648,- eur s prísl.. Žalobcovi popri istine vznikol nárok aj na zákonné úroky z omeškania v zmysle § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka a § 1 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. vo výške 9% ročne od 09.12.2016 do zaplatenia, keď výšku úrokov z omeškania žalovaná nesporeovala osobitnou argumentáciou.

26. S poukazom na vyššie uvádzané, odôvodňujúce úplné vyhovie žalobe, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 388 CPS zmenil a žalovanú zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu 648,- eur a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 648,- eur od 09. 12.2016 do zaplatenia.

27. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

28. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie, ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa cit. ust. § 396 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s cit. ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v prvoinštančnom ako aj v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, keď súd jeho žalobe vyhovel a zároveň neboli tvrdené ani zistené žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP), preto odvolací súd žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).